

Tilžės Keleiviš

(pirma „Naujasis Keleivis“).

„Tilžės Keleiviš“, kas Pētniečig išbūdams kaftoja
ant Vertainio Meto 50 Pen.

Aptelawimai yra nū bile tokio Pusto priimami, arba
ir pacoj Drukorijoj

J. Reyländerio bey Sunaus
Tilžėje, Auktoje Ulyce, 67. (Aukto Str. 67).

Apstakimai,

i Drukorių Tilžės Keleivijo funkciami kaftuja po 10 Pen.

uz ložnus smulkes Rahtais išpaustą Eile.

Gromatos dėl Tilžės Keleivijo paties išrahomos tampa
nuostos i Tilžę, Gartenstraße 38. 3 Lt.

Casir Biblioteka

Moheln Akademie

Nro. 9.

Tilžėje, 29. Februariju

1884.

Ant Nedeldienės Invocavit.

Ewang. Matt. 4, 1–11.

„Parasyta yra.“

Tais žodzeis „parasyta yra“ Wiespats trejopą kovą prieš Gundytąjį laimėjo. Visas Atpirktimo Darbas Išganymo yra kova bey Laimėjimas per Kunigaikštį sio Švieto. Su tais žodzeis „jau atlitta“, kuris Wiespats ant Kržaus mirdams ištar, jo kova iškowota ir laimėta buvo.

Trejopas yra Gundymas Wiespaties, kaip musu īvendieniška Evangelija ludi. Pirmo bando Welnas su Abejojimu; ar jis taip ir ne senam Testamente pradėjo, sakydams: „argi Dievs butu sauges?“ Ar jis ir mus ne tankey gana Česės Wargu bey Bėdu Abejojimu bey Nesitikėjimu gundo? O kaip Wiespats ji pergal, bando jis antra kartą su Pasididžiavimu, vėl kaip Švieto Pradžioje Rojuje, ir ten jis Adomui bey Jiewai sake: „ir busita lygu Dievui, žinodamu, kas ger arba pilt yra.“ Ir mus jis tankey gundo Pasididžiavimu, o kaip sunku yra toki Pasundymą pergalači ir mes ištyle busim. Bet Wiespats, kaip jis ant žemės waikčiodams visucžes pakarnos Švafes buvo, taip ir dabar jis Pasididžiavimu ne galėjo iweikitas buti. Dar Šyki bando Welnas, jam parodydams visas Švieto Karalystes ir jū Šlowę, norėdamas jo Sjirdi dalyti tarp Diedo Šlužbos bey tarp Šlužbos Kunigaikšcio sio Švieto ir pajad jam už tai visas Puikybės Švieto. Kiek daug Krikšcioniu, kurie jau Česq Ponui Dievui šlužyo, susigriechy, jeiž Welnas jems Bagotumq bey swietiską Šlowę ištačiai varodo, kaip greitay sie tolioms Niestyems apsimonhti dūdas ir atpul nū Wiespaties sawo Diedo! —

Ger mums, jei mes visus Gundimuse, kureis mus Gundytos nū musu Diedo aplėsti nor, atsigydami sakty galim: „Parasyta yra.“ Ger mums, jei mes vis apduimosim, kaip Jėzus už mus kovodams laimėjo. Jū daugiaus mes su jūm susidraugawosim,

jū daugiaus jis mums ir pagelbės, jeiž jo Bergalejimas ir musu Peergalejimas pastotu.

Gromat. 2. Korint. 6, 1–10.

„Pad ne noprosnay Diewo Malones butumbit pri ēmę.“

Malone Wiespaties mums Gavėnū Česė tankiaus kaip kitaip Meto Česės apsahta tampa. Kadangi Wiespats už mus per Musas bey Peržulus i Smerti ējo, tay mums Kelas prie Pono Diego Malones atviras, dėlto ir Gavėnū Česėui ypaczei žodzei musu īvendieniškos Gromatos pritika: „Dabar Malones Česės, dabar Išganimo Diena.“ Ir tilkay, Česė Malones yra Gavėnū Česės jau daug Krikšcioniemis pirmi musu pastojęs, melstimės, jeiž ir fitos Gavėnės mums, kurie mes jū sulaukėm ir Česė Malones pastotu. Jau ir mes daugiaus kaip wienq Šyki Gavėnės ūuentem, klausimės, ar mes Malone Wiespaties, kuri mums vis iš Naujo nudaitya tape, ir tilkay bey wertay pri ēmę? Arba ar jis mums ili žal noprosnah artinoti? Melstimės, kad mums fitos Gavėnės tą Žegnong atneštu, jeiž mes visuose Daiktuse kaip ištri Diego Tarnai išfrodytum; ir jeiž mums Wargai bey Bėdos arba titoli Pasundymai arhytus, tay melstimės fitos Malones, jeiž mes su jōs Pagalba visas Bėdas pergalėtumbim, ir jeiž mes fitos Žegnones išydim, tay mums Diego Malone ne bus noprosnah prisiartinusi ir mums fitas Gavėnū Česės ištačiai Česė Išganymo pastos. Amen.

G. Jedinat.

Grows Cincendorps ir Pagoniū Pasuntinyste.

1. Žegnone nu Žewo ēwangeliškoses Pagoniū Pasuntinystes *)

Prie Siratu-Žewo Mieste Halle, kurtai iš Žewas ēwangeliškoses Pagoniū Pasuntinystes yra, butent prie Augusto Ermano Franko,

*) Žytas Nusidawimas yra iš voliškų Knypeliū imtas: „Geschichten und Bilder aus der Mission“

tame ne ištačiai warginingos Siratos atgabentos, bet ir aukštios bey garbingos Žamilijos siunte sawo Sunus prie jo, jeiž jie jo Žuileje užauginami butu. Tulačis garbingis Wyrs yra ten Žuileje sedėjęs ir didžiuse Dwaruse bey dideliuse Daržuose, frankiski Budavoniu kaip linksmas Kudikis bėgiojės. Ir Grows Cincendorps 10 Metu sens budams tape tēnay nugabentas ir aplankė aukštaję Žuile Mieste Halle. Krikšcionystė Wardq fito Wyro niefados ne užmirš. Kur viena Motina sawo Kudikis melsis mokin: „Až Kudikelis menks esu ir menk Šylos turiu“, kur viens Pors sawo Švodbos Dienoje gied: „Jėzau eik pirmo“, kur Žwentės Adynose ta Giesmė: „Sjerdimis sustiednotkim“ pastamb, kur mariamasis Krikšcionis išspėjyt: „Kristaus Kraujas ir Teisibė“, cie višur turėtumbim tą Wardq gana pažiti, nėša tas Grows yra Sutaisytojis fita ir dar daug kitų gražių Giesmijų. O jis dar daug daugiaus dare ne kaip Giesmes sutaisyti. — Gimęs yra Grows Cincendorps 26. Mečių 1700 Mieste Dresden. Žwentame Krikštė gavo jis tūs Wardus: Nikolaus Ludwig. Ir Garbės wertasis Philipas Jakubas Speneris buvo jo kuma. Jo Žewo buvo Ministeris Kurfürsto nu Zafu, ale jis mire jau kaip jo Kudikis dar išk 6 Nedėlių sens buvo. Nu jo tampa papasakoma, kad jis nu visiškai žubajuji tame Česė labay mylims buvęs. Ir jo jaunoji Naslė sawo Sunn jau Lopšelyje Dievui pažadėjo. Cincendorps pats vėliaus papasakojo: „Mano 4tame Mete pradėjau až Dievą iš Sjerdies jėskoti. Nu to Česė až vis dumojau kaip až galėčiai viernas Tarnas nuskryžiavotojo Išganymoje pastoti. Man gilej i Sjerde išspaudė, ką mano Motina nu mano išganymo Žewo ir nu jo Mečių prie Išganymoje papasakojo“. Kaip jo Motina vėl apsiwede, pasiliiko jaunasis Grows prie jo Senoles (Motindas - Motindas), kuri ji ant jōs Dvaro Groš-Einersdorf(Szležingė) užaugino. Kokioje Švafėje ji tai su Pagalba jōs neapsivedusios Dulters dare, tai Grows iš ums pats vėl papasakojo: „Mano mielosi Senole manę 10 Metu prie sawės pasilaikė ir mano Žeta Endriette Wakare ir Rytmetij ju manim meldėsi“. Taip prisaikės parėjo jaunasis Grows i Halle. Žis 10 Metu sens Waikelis turėjo stipru Mieri sawiye. Vėliaus jis tūs pagerautus Žodžius ištare: „Až tiki turiu wienq Žentėsimq, o tai yra jis, tiki

jis". Tęg išpažino jau tas Kudikis, kaiip jis sako: "Aš tam noriu gyros buti, kurių už visus numires yra". Tie Wyrat, kurie tą Mokslą - Auksą wede, gelbėjo jam savo Žodžiu ir Paweislu, kad nu jo Mierio ne nufreiptas butu. Jo Szules Česas yra kaiip Prarakavim's jo ateisentiems Darbams.

Su jo Sēnumo lygeis Draugais pastakėdawo jis apie Malone Diero. "Draugyste Jezui Kristui pristapinanciu" wadinos tie jaunieji krikščionis. Ir vėliaus dawe jie savo Draugystei tą Wardą: "Garsyčia Grudo-Draugyste". O Draugai fitos Draugystes pastaprocewojo pagal tą, dar iki fitos Dienos išlikusi Budą ir Priswertimo kita žmonių, kaiip antay Žydų bey Pagonių prisinti. Sztai Draugystei buvo daug jaunų Wyrų pristiglaude, kurie ale potam kitais keleis įėjo, ale viens Pons Pricius v. Waterville iš Bern yra per vieną savo Gyvastis su Cincendorpu suvienytis pasilius. Su jumate jis dar vieną ipatiską Derēsimą dėlēj Priswertimo Pagonių, ale tokį, prie kurio ne viens daugiaus pristiglaust ne norėjo.

Kodel ale turėjo jau tas Kudikis atdarus Umus pries Vėdq Pagonių. Tai Grows mums vėl pati išguldo: "Kasdieniškis Girdejims Žemė iš Karalystės Kristaus, Kalbejims Žemė iš Ludininkais iš visokiai Žemė, Pasfuntinės paginti ir teip toliaus, yra mano Storavosimai, kurių Pasfuntinės Darbų manių stiprino". Tarp Liudininkų iš visokiai Žemė turėjo viens ant Gromo visay ipatiską Idabojimą, tas buvo Bartolomėjus Ciegenbalg, pirmasis Pasfuntinės ēvangeliškojo Pasfuntinės Darbo Indijoi. Tasai parėjo Wasarą 1715 po aštūnmetinio Darbo tarp Malabarų i Europą ant Apsilankimo. Jis ir atėjo į Halle pas Tėvą Franką. Kas člonas buvo girdėti ir matyti. Ji palydėjo keli priswertę Malabarai. Tokio Dziaugsmo dar ne buvo buvus mieloje volkiskose Tėwiskėje ir pilns Dekaravonės bey Dziaugsmo rase Franks dėl Ciegenbalgio Apsilankimo Pasfuntinės Brieteliems: "Kur jis buvo, tapę didžioji Malone Diero, kuri jis Pagoniam per fitą Pasfuntinę išrode, paginti ir laupsinta. Tokiems Atėsimams turėjo nubažnafis growiškas Szuloks austos Szules atdaras Akis ir atdaras Ausys, ir ką jis mate ir girdėjo palaike jis gražioje ir gerioje Szirdyje.

2. Aš noriu tavo Wardą mano Broliems pranešti ir tawę Surinkime garbint.

Ilgay truko, kol Waisus fitos Seiklos rodės. Kurs 15 Metus iš Cincendorpo Gy-

wasties apžiurejės bus, gal mislyti, kurių fisių Wyras ir Darbui Pagonių-Pasfuntinės padaintas busės. Ta fuentoji Ugnis fitam Darbui plėtėsi iš Dusioje iškay tollyn. Ale Pasilaikimai jo Gyvasties rodesti visay ant to pasidawę, fita Ugni užtroškinti. Jo dieđi ir austiesi Gentis buvo iš didiemis Daikiamis ir austiesi Pavadiniams Švieto-Karalysteje pastyry. Ale Diero Nota wede ji ant fito Urėdo Diero Karalystes.

Potam tape jis ant austiesi Szules i Wittenbergi nusustas. Egiunay, mislyjo Genys, tur jo Nubažnumas teip nužemintas buti, kad Grows ir savo swietišką Palaimą rasti galėtu. Jis Paklusnumo pries savo Apėfunkus pradėjo jis swietiškay studierauti. Ale prie fito Sztudierawimo turėjo jis su dwiškaisis Moktojeis fitos Szules tankiausis Apšiejimą. Sztie ale buvo didžiausime Waide su Halliškeis, kurieis Cincendorps teip daug uždėkarovojo. O fitas 18 Metus sens Jaunikaitis bande kaiip Suderintojis pasikelti. Prie to ale buvo jis stropus Sztudents. Labay funku ale jam buvo, kad jis ne vieną jauną Briečelį iš Halle ne turėjo. "Aš turiu visay vienos buti; mano Mokitoja, Kozytoja, Brieteliū ir visafim buti", rašo jis vienam jaunam Žmogui i Halle. Kaiip jo Sztudierawimos pasibaigęs buvo, tape jis pagal to Česęs Budą Pasfuntiniu kita Žemės wartatas. Pirmajus turėjo jis i Ollantą, o potam i Prancūziję eiti. Ollante mokinio jis kalyviusiškai Bierq paginti ir wertą laikyt, o išmadžiojiskame Parizo Mieste jėšlojo ir rado jis Draugystę iškra Kristijonui po satilikaisis Wykupais ir Kunigais. Pakelėj, Düsseldorpe troppo viens Klausims Išganymojo Žemė iš Žirbi. Tėnay esancioje Abrozu Stuboje rado jis vieną Abrozą nulkyziamotojo Išganymojo su tūm lotinišku Parasu: "Tę dariau aš už tawę, ką darai tu už manę?" Ir jam ne kitaip buvo, kaiip kad tie Žodzei vienat jam rasyti butu. Jis sako: "Aš jaučiau, kad aš ant fito Klausimo ne daug atsakyt galės iš meldžiu mano Išganymo, kad jis manę i Draugystę savo Šentėjimų traukiu, jey mano Umai to ir nenoretu." Kaiip jis dabar 21 Metus sens i Vokietijo pagrigo, užsideg tame Gedawims, kiek galint Szlužmoje savo Išganymojo dirbtu. O jis pirmas sakes buvo: "Aš esmi iš Cincendorps, o tie ne yra girtini, jey jie savo Gyvasti ne tikriems Darbams wartojas."

Iš Deputiertū Saimo
iš Syli musu Štaitytojems ko Upatisko nera pranešti. Kaiip jau pastūjame Numuryj minėta buvo, tape Subatoj, 23. 5. M. Kreizobey Provincios Dawadas, Hannoveriū Žemei, kuri iškios dar vis fitokiu ten paprasčiu Budu yra waldoma, apmastytas. Kreizodawadas tape su 270 Balsais pries 59 Balsus priimtas, o Provincios-Dawadas dar Apmastyme nera užbaigtas, bet sefanciam Sustėjimui, kurių Utarninė 26. Februariu nusidūs, palitas.

Saimui padūtas Pridėjimo Nokundas tur sawyje tarp fito Raftas už nupirkusius ir po Waldžiōs Wyriausybę statytus Gelželius, Raftas už naujųjų Landgeriftę Alazėdoj bey 60,000 Markių, priegam ūale iwylytuja dar fitu 100,000 Markių ant Padidinimo Moktojų Pangzionių, taigi iš viso — iškios buvo 600,000 Markių iwylyti — 860,000 Markių.

Išimtininkams ant Padabojimo!

Viens Landrots iš Hannoveriū Provincios išleidzia sefancyjį padabotinaji Apšakimą, kurių iš musu mielaje Lietuvai labai ant Apduomojimo prideringas yra. Tasai Apšakimas fito ūlambė: "Aš jau Kartą esu per Kreizo Laiką tą Graudeningą išplatinęs, kad Žmones pagal ūcijon paprasta jis Budą savo Uki bey Lobi Waikams arba Kartais iš Šventimiems padūdami, minau apūsangotu, kadangi iš to daug Nepalaimos ir Žiurdperhős lūbij nusidūti. Aš dar Kartą Tėvus graudenu, savo Turtą pirm Česę iš Rankos ne padūti, nes tūm jie prapuldo prie Waikų savo Šylą ir Žtengimą ir Waikus i toki Pagundimą paragabena, kad jie iš Turtu nežino, ar Tėvus daugiaus mylēti reilia, arba ar Turtu geidauti. Patyrimas mokina, kad daugiaususe Kartuose Waikai savo Žiurdis ant Turtu lensa, iš ko tada nepasakyti Žiukada Gimdytojems pastoja. Kad Tėvai per seni arba per silpni pastoja ir savo Naudą toliaus nebegal waldyti, tay tegul vienam savo Kudikis Gyvenimą bey Turtą te padūda, o ir dėl Pasimirimo juk tada su Aprupintoju gal fustyginti, ale niekados ne reiktu pādūti ir Turtą powišam iš Rankų paleisti, kaiip ūcijon Žemėje Budas yra. O ir dėl Žiukalnyjimo Sunaus nu Balnierių tosai Padawimas niekam netinka. Kol Gimdytojai Walę tur, su savo Turtu daryti, ką jie nor, teip ilgai ir Kudikei jiems su Pafarnumu ir Garbės Žiordymu priešais parais. Kaiip ale Sunus yra Bonu pastojes,

Nabaštininko Marti.

Pagal senus Raftus sustatyta

J. O. Hansen,

i lietuviškai Kalbų išversta nu G. R.

I.

Sjvedū Žemė, kur čystafis, kaiip Sidabras ūiesiškis Wandą Upę Dalelf iš Dalekarlijos Kalnujanė parteka, gul Miestelis Falun su savo bagotingaisiems Kalnakasimais, iš kurių Varis i Šwiesą pargabenamas tampa. Žmonės to Miestelio yra bėdni. Tie jau per Šimtmečius tą raudonąjį Metolą iš Žemės Gilbių kasa, tėnay, kur Dienos Šwiesa neskados nenukanka ir kur tikt Kalnakasto Lampele tamsešes apatinės Daubas mažumeli prasvitina.

Tai buvo Rytmečio Ankstybės viendis gražiųjų Meijo Dienos Mete 1777, kaiip Kalnakasei pristigotarvyjo i Kalnų žemynu nuvajisti. Tie buvo su sturniečių Šurktais apstečė ir iš savo prastuji Namų dabar parėjo, kurių tie buvo miegoje, tie Vėdnieji — vos pa-

budę ir Saulės mielaję Šzwiesą ant Walan-deles matę, turėjo dabar vėl žemynu austi i tamsejė, troškejė ir slaptais Žygascieis pavidytaijė Rafti.

Viens Jaunikaitis, kurių teipojau redytas buvo, kaiip kiti Kalnakasei, rodės per didžio Reikalo ant Pasfuntinimo neturys, kad prie savo Dienos Darbo pareitu, nėsa jis prie vieno Buteluko stovėjo ir su viena jauna Mergaitė snekėjo, kuri atdarojas Durst Angojo stovėjo. Draugai to Jaunikacijo praėjo meilingai sveikindami pro tą mandaguji Porą pro Szalę ir nej mazumą iš to ne dywyjos, kad Arvors Ljung Rytmetij pirm savo Swodbos Dienos keli Žodžius su savo Marcze Ingrid Sijserna pavidalbėti norėjo.

"Aš si Rafti sapnawau", sako Ingrid savo Jaunikui, "Aš Tėvę maciąu su ugninga Myglą apstausta ir fentėjau todėley daug Perkulių. Potam buvo apie mudu toki dide Tamšybe, kaiip dar niekados ne esu

maciuosi; ta Tamšybe truko teip ilgai kaiip per koki Amžių. Po to vėl i Šzwiesą parjowa, ale viskas su mudum fitai prie tūkštart".

"Aš powišam fitosi Sapnų turėjau, Ingrid, powišam fitosi". atsakė ūpsodams Arvors. „Aš sapnawau nu Tamę, nu musu Swodbos Dienos. Kaiip aš pabudau, pamislyjau, rytoj bus mano Sapnas išspilbes. — Aš, jey iš Tiesos teip gražey viskas slotus, kaiip sapnawęs esu, tay veisę palaukingiausis Kalnakasys ūme Miestelje busiu!"

"Aš, aš nelyciu, kad Tu bendien ne priwahlai i Kalno Gilbę nuvaziuti, Arvor! Man Žiurdis sunki pastoja, kad mano Sapnų pamislyju. Rods žinai, kad Tu savo Darbas atlikti turi kaiip iškios — kad tikt ben bendien, Mylimasis, nu to galėtai malns paliūtai, tay galėčiau palaijingu buti! Ma Baimė apima, kad pamislyju, bilesoks Nėčestis ten Apaczos galėtu musu Palaimą si pusyti, ant kurių mudu lukrausava."